

GHOSTWRITING

Het valt mij de laatste tijd op dat er veel mensen zijn die hun verhaal willen laten vastleggen. De geschiedenis van hun opa die aan de Birmaspoorlijn heeft gewerkt, het verhaal van hun gezin sinds een kind gehandicapt raakte door een ongeluk, een wervend boekje voor een fantastische therapie of een verwoording van een maatschappijkritisch idee, je kunt het zo gek niet bedenken. Er zijn zelfs mensen die een idee hebben voor een roman, en die door een ghostwriter willen laten schrijven.

In die laatste categorie zijn mensen vaak ontzettend huiverig om mij hun idee te vertellen. En ja, ik moet het idee weten voor ik ja kan zeggen. Ik kan alleen maar schrijven over waar ik achter kan staan, ik ga niks goors of gewelddadigs te boek stellen. Ze zijn dan vooral bang dat ik hun idee zal pikken, en ermee aan de haal zal gaan. Dan word ik de nieuwe Dan Brown met hún idee!

Jamaarnee, zo werkt schrijven niet. Elke schrijver kan alleen zijn eigen idee schrijven. Of nee, zo simpel is het niet. Elke schrijver kan alleen maar warm lopen voor ideeën die hem speciaal uitkiezen. Het idee van een ander heeft diegene verkozen. En jammergenoeg kan diegene niet schrijven (om welke reden dan ook, variërend van dyslexie tot gebrek aan opleiding, van luiheid tot schaamte), maar het boek moet er wel komen.

Dan loop ik als schrijver niet warm voor het idee zelf, dan loop ik warm voor het idee dat het verhaal geboekstaafd wordt. Dat vind ik belangrijk. Hoe meer verhalen verteld worden, hoe beter het is, voor iedereen. Dus kom maar op, niet-schrijvende schrijvers. Zie mij als je interieurontwerper: jij vertelt wat je wilt, en ik zet jouw idee om in kleuren, stoffen en muurtjes. En dan ga jij er wonen, met mijn handtekening hooguit op een plintje, ergens.

Hella Kuipers